

Górecki Eugeniusz (ur. 1910 – zm. 1972) urodził się 5 czerwca 1910 roku w Ćmińsku koło Kielc, w rodzinie rolniczej i tam ukończył szkołę podstawową. W czasie służby wojskowej w jednostce podhalańskiej skończył szkołę podoficerską i uzyskał tzw. „małą maturę”. Po wojsku udał się do Warszawy w poszukiwaniu pracy. Został kolejarzem, dokszałcał się zaocznie. Wkrótce zdobył zawód maszynisty PKP i założył rodzinę, z którą na krótko przed 1939 rokiem przeniósł się z Warszawy do Legionowa. W okresie okupacji hitlerowskiej kilkakrotnie przebywał na robotach przymusowych w Niemczech, pracując jako kolejarz.

Po zawierusze wojennej, w maju 1945 roku przybył do Stargardu. Rozpoczął pracę w parowozowni jako maszynista i instruktor. W następnym roku sprowadził rodzinę, z którą zamieszkał przy ul. Szczecińskiej.

Eugeniusz Górecki był człowiekiem o wszechstronnych zainteresowaniach, nie wystarczała mu praca zawodowa. Czynnie działał w PPS, Związku Zawodowym Kolejarzy, PSS „Społem”, Towarzystwie Przyjaciół Szkoły, był współzałożycielem chóru kolejowego oraz amatorskiego zespołu teatralnego w mieście. Sprowadzał do Stargardu różne zespoły i organizował występy artystyczne w mieście. Wielką pasją Eugeniusza Góreckiego było krajoznawstwo, do Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego należał już przed wojną. Zdawał sobie sprawę, że do Stargardu i okolicznych miejscowości przybywają ludzie z różnych stron kraju, którzy nie mają wiedzy o nowych terenach, historii i zabytkach. Zbierał, więc wokół siebie innych zapaleńców i postanowił zorganizować w Stargardzie Oddział Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego. Zasięgnął w tym celu rady w PTK w Poznaniu i uzyskał pomoc organizacyjną. W czasie organizowanych licznie zabaw tanecznych w Domu Kultury (obecnie Klub Garnizonowy), rozdawał i zbierał deklaracje przystąpienia do PTK. Akces wstąpienia do PTK zadeklarowały 64 osoby, wobec czego w dniu 15 czerwca 1946 roku zorganizowano zebranie założycielskie – i tak powstał Oddział Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Stargardzie, którego prezesem wybrano Eugeniusza Góreckiego. Był to pierwszy Oddział PTK jaki powstał na Pomorzu Zachodnim (później zmieniono nazwę towarzystwa z PTK na PTTK – Polskie Towarzystwo Turystyczno – Krajoznawcze). Od tego czasu działacze Oddziału pod kierownictwem Eugeniusza Góreckiego zaczęli zbierać różne publikacje dotyczące miasta i regionu, zaczęto drukować artykuły dotyczące krajoznawstwa w miejscowej prasie, poczęły się ukazywać pierwsze foldery, broszury i przewodniki poświęcone historii i teraźniejszości ziemi stargardzkiej. Eugeniusz Górecki wiedział, że aby poznać swoje miasto, region i kraj należy organizować wycieczki krajoznawcze. Zaczęto od prowadzenia wycieczek po najbliższych okolicach i miejscowościach, zwiedzając najciekawsze znajdujące się tam zabytki. Później organizowano masowe wycieczki pociągami np. do Poznania na Targi Poznańskie, na Wystawę Ziem Odzyskanych do Wrocławia, nad morze do Ustki i na Dni Krakowa ze zwiedzaniem Wieliczki i Zakopanego. Tę ostatnią na trasie Stargard – Kraków i z powrotem prowadził Eugeniusz Górecki, jako maszynista parowozu i kierownik wycieczki w jednej osobie.

Eugeniusz Górecki był jednym z pierwszych społecznych opiekunów zabytków w Polsce w tym okresie (na 32 istniejących w Polsce). Był inicjatorem gromadzenia pamiątek przeszłości i powołania muzeum [izby muzealnej – przyp. red.], które powstało w Bramie Portowej, odremontowanej staraniem Oddziału, który na zlecenie władz miasta przejął opiekę nad zabytkami. To Eugeniusz Górecki był organizatorem

odbudowy Bramy Pyrzyckiej i Schroniska Turystycznego (obecnie Hotel Turystyczny PTTK), przystani kajakowej na Inie i przystani żeglarskiej nad Miedwiem.

Eugeniusz Górecki był bardzo cenionym pracownikiem PKP, był znanym racjonalizatorem, uzyskał też Patent PRL nr 39490 (na odiskrownik do lokomotyw, w celu ochrony lasów przed zaproszeniem ognia).

W roku 1961 Eugeniusz Górecki opuścił Stargard i przeniósł się do pracy na stacji PKP Warszawa – Praga, później Warszawa – Oddany, by w roku 1970 przejść na emeryturę, pracując społecznie w Oddziale Związku Emerytów Kolejowych do roku 1972, to jest aż do śmierci w dniu 9 listopada 1972 roku. Pochowany został w Legionowie.

Działacze PTTK w Stargardzie pamiętają go z pobytu na obchodach 25 – lecia Oddziału w 1971 roku, kiedy to czytał napisany przez siebie 57 zwrotkowy wiersz o Stargardzie pt. „Młode Stare Miasteczko n/Iną”. Eugeniusz Górecki należał do najbardziej zasłużonych pionierów miasta i ziemi stargardzkiej. Za działalność na niwie turystyki i krajoznawstwa uhonorowany został Złotą Honorową Odznaką PTTK, posiadał też liczne odznaczenia państwowe, regionalne i różnych organizacji. Na 40 – lecie powstania Oddziału, w 1986 roku na ścianie Hotelu PTTK umieszczono tablicę pamiątkową dla uczczenia jego pamięci. W uroczystościach odsłonięcia tablicy uczestniczyli członkowie rodziny Eugeniusza Góreckiego oraz licznie zgromadzeni jego przyjaciele, działacze i członkowie Polskiego Towarzystwa Turystyczno – Krajoznawczego ze Stargardu i Szczecina.

Marian Skwara

Założyciel i pierwszy prezes stargardzkiego Oddziału PTK/PTK Eugeniusz Górecki w trakcie czytania swego wiersza, napisanego na 25. rocznicę działalności Oddziału w dniu 13 czerwca 1971 roku